

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. gegužės 18 d. Nr. 21RE4-144 (AG4-93/21-2026)

Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Remigijaus Kalašnyko, Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė) ir Karinės Zavgorodnajos (pranešėja),

Komisijos 2026 m. gegužės 13 d. posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos (duomenys neskelbtini) patikslintą skundą atsakovei Ukmergės rajono savivaldybės administracijos Ukmergės miesto seniūnijai dėl įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja (duomenys neskelbtini) patikslintu skundu Komisijos prašo: 1) pripažinti Ukmergės rajono savivaldybės administracijos Ukmergės miesto seniūnijos (toliau – Seniūnija) neveikimą, neišnagrinėjus pareiškėjos 2026 m. vasario 25 d. prašymo nustatytais terminais, neteisėtu; 2) įpareigoti Seniūniją neatidėliotinai (arba per Komisijos nustatytą terminą) išnagrinėti pareiškėjos 2026 m. vasario 25 d. prašymą ir pateikti pareiškėjai teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą bei prašomą pažymą.

Paaikšino, kad 2026 m. vasario 25 d. pateikė oficialų prašymą Seniūnijai išduoti istorinę pažymą apie šeimos sudėtį. Pagal Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymą institucija privalėjo atsakyti ne vėliau kaip per 20 darbo dienų. Atsakovė iki šiol nepateikė nei prašomos pažymos, nei motyvuoto atsisakymo ją išduoti.

Pareiškėja pabrėžė, kad šis neveikimas yra sistemingas. Prie skundo pridėti ankstesni pareiškėjos prašymai (teikti nuo 2019 metų) yra skirti pagrįsti faktinei aplinkybei, jog Seniūnija nuolatos ignoruoja pareiškėjos teisėtus reikalavimus gauti duomenis apie savo šeimos sudėtį. Šie dokumentai teikiami kaip įrodymas, patvirtinantis sistemingą pareiškėjos teisių pažeidinėjimą.

Atsakovė Seniūnija, atstovaujama Ukmergės rajono savivaldybės administracijos (toliau – Administracija), atsiliepiu į pareiškėjos skundą prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Paaikšino, kad pareiškėjai kreipusis į Seniūniją dėl pažymos apie šeimos sudėtį, 2024 m. rugsėjo 23 d. raštu Nr. (9.18)S-815 nurodyta, kad, norint gauti pažymą apie šeimos sudėtį, reikia užpildyti prašymą, nurodant, kas sudaro pareiškėjos šeimą. Rašte taip pat nurodoma, kad 2017 metais pareiškėja nesikreipė dėl pažymos apie šeimos sudėtį, Seniūnija neturi archyvinių dokumentų. Šiame rašte nurodoma ir tai, kad į pareiškėjos prašymus dėl šeimos sudėties jau buvo atsakyta 2023 m. rugpjūčio 24 d. raštu Nr. (9.18)S-781, 2023 m. lapkričio 28 d. raštu Nr. (9.18)S-1069. Taip pat nurodoma, kad į pareiškėjos prašymą dėl pažymos apie deklaruotą gyvenamąją vietą 2017 metais atsakyta 2023 m. rugpjūčio 7 d. raštu Nr. (9.18)S-779.

Seniūnijos 2024 m. gruodžio 18 d. raštu Nr. (9.18)S-1077 pareiškėjai pateikiamas atsakymas, kad į jos prašymus dėl pažymos apie šeimos sudėtį gavimo buvo atsakyta 2023 m. rugpjūčio 24 d. raštu Nr. (9.18)S-781, 2023 m. lapkričio 28 d. raštu Nr. (9.18)S-1069, 2024 m. rugsėjo 23 d. raštu Nr. (9.18)S-815, todėl, atsižvelgiant į tai, kad jokių naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnių atsakymų pagrįstumu ar viešojo administravimo subjekto priimtų sprendimų teisėtumu nepateikta, 2024 m. lapkričio 27 d. pareiškėjos prašymą atsisakyta nagrinėti. Nurodytos aplinkybės pareiškėjai paaiškintos ir Seniūnijos 2025 m. sausio 15 d. rašte Nr. (9.18)S-22, atsakant į jos 2024 m. gruodžio 19 d. prašymą, 2025 m. sausio 23 d. rašte Nr. (9.18)S-66 atsakant į pareiškėjos 2024 m. gruodžio 21 d. prašymą, 2025 m. balandžio 17 d. rašte Nr. (9.18)S-427 atsakant į 2025 m. kovo 20 d. prašymą.

Administracijos 2025 m. gegužės 26 d. raštu Nr. (3.9E)18-2357, atsakant į pareiškėjos 2025 m. kovo 25 d. prašymą, papildomai nurodoma, kad pareiškėjos buvusi 2017 metų šeiminė padėtis, kaip faktinė aplinkybė, konstatuota Vilniaus regiono apylinkės teismo Ukmergės rūmų 2020 m. birželio 22 d. sprendime civilinėje byloje (duomenys neskelbtini) ir Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 15 d. nutartyje civilinėje byloje (duomenys neskelbtini). Teismo sprendimai yra įsiteisėję ir jais vadovautis privaloma. Dėl pareiškėjos klausimo, sietino su jos vaiko studijomis, pasiūlyta dėl pažymos apie studijų baigimą kreiptis į atitinkamą aukštojo ugdymo įstaigą. Atsižvelgiant į teisinį reglamentavimą, taip pat į tai, kad dėl to paties klausimo pareiškėjai jau buvo teikti atsakymai, jos prašymas nebuvo tenkinamas.

Pareiškėjai tuo pačiu klausimu kreipusis į Seniūniją 2025 m. rugpjūčio 20 d., 2025 m. lapkričio 11 d., 2025 m. lapkričio 24 d., 2025 m. gruodžio 15 d. prašymais, atsakymai buvo pateikti 2025 m. spalio 27 d. Nr. (9.18)S-1164, 2025 m. gruodžio 10 d. Nr. (9.18)S-1310, 2025 m. gruodžio 31 d. Nr. (9.18)S-1352, 2026 m. sausio 20 d. Nr. (9.18)S-69 raštais.

Seniūnijos 2026 m. balandžio 7 d. raštu Nr. (9.18)S-321, atsakant į pareiškėjos 2026 m. vasario 26 d. prašymą išduoti pažymą apie šeimos sudėtį, nurodoma, kad Seniūnija netvarko ir neišduoda archyvinių pažymų apie šeimos sudėtį už praėjusius laikotarpius. Seniūnijoje, vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymu (toliau – GVDĮ), yra tvarkomi tik tie duomenys, kurie susiję su asmenų deklaruota gyvenamąja vieta. Taip pat nurodoma, kad šeimos nariai gali būti deklaravę gyvenamąją vietą skirtingais adresais, todėl pagal gyvenamosios vietos deklaravimo duomenis nėra objektyviai ir tiksliai nustatoma faktinė šeimos sudėtis. Dėl šios priežasties institucijos neformuoja ir neteikia „šeimos sudėčių“ kaip atskirų oficialių registrinių duomenų. Pareiškėjai kartu nurodoma, kad dėl duomenų apie asmenų deklaruotą gyvenamąją vietą ir tuo pačiu adresu deklaruotus asmenis konkrečiu laikotarpiu galima kreiptis į valstybės įmonę (toliau – VĮ) Registrų centrą. Atitinkamai, Seniūnija neturi techninių galimybių suformuoti archyvinių Gyventojų registro duomenų išrašo už prašomą laikotarpį.

Administracija, užtikrindama administracinių paslaugų įgyvendinimą, išduoda pažymą, patvirtinančią šeimos sudėtį. Paslauga teikiama asmenims, deklaravusiems gyvenamąją vietą Ukmergės rajone. Pažymos išduodamos, jeigu šeimos narių gyvenamoji vieta deklaruota Ukmergės rajone ir turimi duomenys aiškūs, teisingi ir išsamūs. Kai nurodytu adresu deklaruoti ne visi šeimos nariai arba turimų duomenų nepakanka, pažyma gali būti išduota, jeigu bus pateikti šeimos narių dokumentai, liudijantys jų priklausymą šeimai. Asmuo, pageidaujantis gauti pažymą apie šeimos sudėtį, pateikia rekomenduotinos formos prašymą ir reikiamus dokumentus Seniūnijai.

Pažyma apie deklaruotą gyvenamąją vietą formuojama vadovaujantis esamu metu galiojančiais duomenimis. Nagrinėjamu atveju susiklostė situacija, kai Seniūnija negali pateikti pareiškėjos prašomos pažymos, kuri atspindėtų 2017 metų situaciją, nes tuo laikotarpiu pareiškėja dėl šio klausimo nesikreipė. Todėl nėra galimybės išduoti dokumento, kuris nebuvo suformuotas aptariamuoju laikotarpiu. Seniūnija nedisponuoja buvusiais ir šiuo metu jau pasikeitusiais duomenimis, negali jų suarchyvuoti, taip pat jai nesuteikti įgalinimai disponuoti visais registrais. Taigi, Seniūnija, išduodama pažymą apie šeimos sudėtį, vadovaujasi tais duomenimis, kurie yra oficialiai nurodyti kreipimosi dieną. Už šių duomenų teisingumą, be kita ko, atsako ir besikreipiantis asmuo. Nurodytos procedūros laikytasi pareiškėjai išduodant 2025 m. gegužės 2 d. pažymą apie šeimos sudėtį Nr. (53)-PA41.

GVDĮ nuostatos numato, kad Lietuvos Respublikos piliečiai, jeigu jie neatitinka įstatyme numatytų išimčių, privalo deklaruoti savo vieną gyvenamąją vietą, atitinkamus duomenis pateikiant deklaravimo įstaigai. Gyvenamosios patalpos savininkas (bendraturtis) ar jo įgaliotas asmuo turi teisę iš deklaravimo įstaigos gauti pažymą apie jam priklausančioje gyvenamojoje patalpoje savo gyvenamąją vietą deklaravusius asmenis. Pažyma apie asmens deklaruotą gyvenamąją vietą yra konstatuojama faktinė aplinkybė, kuri pagrindžiama oficialiais registruose esančiais duomenimis ir duomenimis, kuriuos pateikia pats deklaruojantysis. Seniūnija, tvarkydama gyvenamosios vietos deklaravimo duomenis vadovaujasi VĮ Registrų centro direktoriaus 2018 m. sausio 15 d. įsakymu Nr. V-24 patvirtintomis Gyvenamosios vietos deklaravimo taisyklėmis. Taigi, minima pažyma suformuojama griežtai laikantis nustatytų taisyklių, pagal registruotus ir asmens pateiktus duomenis, Seniūnijai savo iniciatyva pačiai neįrašant, nekeičiant ar nenaikinant duomenų.

Pareiškėjai kreipusis į Seniūniją dėl pažymos apie deklaruotą gyvenamąją vietą išdavimo, Seniūnija pagal disponuojamus duomenis suformavo ir pateikė atitinkamas pažymas. Paskutinė pareiškėjai teikta 2025 m. gegužės 6 d. pažyma Nr. (2025-468-PGD)-508, kurioje nurodyta jos deklaruota gyvenamoji vieta. Pareiškėjai skirtingais laikotarpiais kreipiantis į Seniūniją dėl pažymų išdavimo, minėtos pažymos formuojamos vadovaujantis kreipimosi metu egzistuojančiais duomenimis. Dėl išsamesnių duomenų skirtingais laikotarpiais pateikimo pareiškėjai buvo paaiškinta galimybė kreiptis į VĮ Registrų centrą.

Pareiškėjos prašymai dėl pažymų išdavimo buvo vertinti ir pateikti 2024 m. rugsėjo 23 d. Nr. (9.18)S-815, 2024 m. gruodžio 18 d. Nr. (9.18)S-1077, 2025 m. sausio 15 d. Nr. (9.18)S-22, 2025 m. sausio 23 d. Nr. (9.18)S-66, 2025 m. balandžio 17 d. Nr. (9.18)S-427, 2025 m. gegužės 26 d. Nr. (3.9E)18-2357, 2026 m. balandžio 7 d. Nr. (9.18)S-321 atsakymai. Atsakovė nesutinka su pareiškėjos patikslinto skundo argumentu, kad Seniūnija nepateikė atsakymo į jos paskutinį prašymą. Administracijos dokumentų valdymo sistemos „Kontora“ duomenimis, į nurodytą pareiškėjos prašymą atsakyta 2026 m. balandžio 7 d. raštu Nr. (9.18)S-321. Šis raštas pareiškėjai išsiųstas jos nurodytu elektroniniu paštu. Administracija, disponuodama jos turima informacija, pareiškėjai kreipusis savalaikiai, suformavo pareiškėjos prašomas išduoti pažymas pagal tuo metu turėtus ir pačios pareiškėjos pateiktus duomenis. Galimybės suformuoti istorines šeimos sudėtį patvirtinančias pažymas Administracija neturi. Ši informacija pareiškėjai pateikta kiekvieną kartą pasikreipus į Administraciją.

Skundas atmestinas.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja Seniūnijai pateikė 2026 m. vasario 25 d. prašymą „Dėl istorinių duomenų apie šeimos sudėtį išdavimo“ (toliau – Prašymas), kuriuo prašė išduoti istorinę pažymą (išrašą) apie pareiškėjos šeimos sudėtį (asmenis, kurie buvo deklaruoti kartu su pareiškėja vienu adresu) už 2017 kalendorinius metus (nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d.). Nurodė, kad kadangi Seniūnija naudoja GVIDIS programa ir šių duomenų pagrindu skaičiuoja vietines rinkliavas bei mokesčius, pareiškėja prašo informaciją iškelti iš sistemos archyvo. Jei Seniūnija techniškai negali suformuoti tokio išrašo, pareiškėja prašo pateikti motyvuotą atsakymą raštu, nurodant priežastį ir instituciją, kurioje šie archyviniai duomenys yra saugomi.

Seniūnija pateikė pareiškėjai atsakymą 2026 m. balandžio 7 d. raštu Nr. (9.18) S-321 „Dėl pažymos apie šeimos sudėtį už 2017 kalendorinius metus“ (toliau – Raštas). Rašte nurodyta, kad Seniūnija susipažino su pareiškėjos 2026 m. vasario 26 d. (2026 m. vasario 26 d. reg. DVS Nr. 250) prašymu. Atsakovė Raštu informavo pareiškėją, jog Seniūnija netvarko ir neišduoda archyvinių pažymų apie šeimos sudėtį už praėjusius laikotarpius. Pažymėjo, kad teisės aktuose „šeimos sudėtis“ nėra apibrėžta kaip duomenų kategorija. Vadovaujantis GVDĮ nuostatomis, Seniūnijoje yra tvarkomi tik duomenys apie asmenų deklaruotą gyvenamąją vietą. Atkreipė dėmesį, kad šeimos nariai gali būti deklaravę gyvenamąją vietą skirtingais adresais, todėl pagal gyvenamosios vietos deklaravimo duomenis nėra objektyviai ir tiksliai nustatoma faktinė šeimos sudėtis. Dėl šios priežasties institucijos neformuoja ir neteikia „šeimos sudėčių“ kaip atskirų oficialių registrinių duomenų. Duomenys apie asmenų

deklaruotą gyvenamąją vietą bei tuo pačiu adresu deklaruotus asmenis konkrečiu laikotarpiu yra kaupiami Registrų centro Gyventojų registre. Dėl pareiškėjos prašomos istorinės 2017 metų šeimos sudėties pažymos Seniūnija prašo kreiptis į Registrų centrą. Atsakovė papildomai informavo, kad Seniūnija neturi techninių galimybių suformuoti archyvinių Gyventojų registro duomenų išrašo už prašomą laikotarpį. Nurodė, kad į pareiškėjos prašymą dėl šeimos sudėties gavimo buvo atsakyta: 2023 m. lapkričio 28 d. raštu Nr. (9.18)S-1069; 2024 m. rugsėjo 23 d. raštu Nr. (9.18)S-815; 2024 m. gruodžio 18 d. raštu Nr. (9.18)S-1077; 2025 m. sausio 15 d. raštu Nr. (9.18)S-23; 2026 m. sausio 20 d. raštu Nr. (9.18)S-69.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) formuojamoje praktikoje, kuria vadovaujasi ir Komisija nagrinėdama administracines bylas, ne kartą konstatuota, kad pareiškėjo suformuluotas skundo pagrindas (aplinkybės, kuriomis grindžiamas reikalavimas) ir dalykas (materialinis teisinis reikalavimas) apsprendžia pareiškėjo ginčijamo teisinio santykio ribas, o kartu ir ribas, pagal kurias teismas (tame tarpe ir Komisija) turi nagrinėti bylą (*žr., pvz., 2024 m. gegužės 15 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-822-1188/2024, 2024 m. liepos 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1909-662/2024 ir jose nurodytą ankstesnę praktiką*).

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Seniūnijos neveikimo. Pažymėtina, kad administracinės bylos nagrinėjimo ribas apibrėžė pareiškėja pagal patikslintame skunde pareikštus konkrečius ir aiškius reikalavimus. Iš pareiškėjos patikslinto skundo ir jo reikalavimų turinio iš esmės seka, kad pareiškėja skundžia Seniūnijos neveikimą, pasireiškiantį pareiškėjos Prašymo neišnagrinėjimu ir atsakymo nepateikimu.

LVAT yra išaiškinęs, kad viešojo administravimo subjekto vilkinimu atlikti veiksmus yra suprantamas toks šio asmens neveikimas, kai viešojo administravimo subjektas nepriima sprendimo (teigiamo arba neigiamo) prašomu išspręsti klausimu per įstatymo nustatytą terminą, neatlieka visų ar dalies veiksmų, kuriuos jam priskirta atlikti. Šiuo atveju bylos nagrinėjimo dalyką sudarytų aplinkybių, ar viešojo administravimo subjektas buvo kompetentingas atlikti tam tikrus veiksmus, ar jam priskirtus klausimus sprendė įstatymų nustatyta tvarka ir laiku, nustatymas (*žr., pvz., LVAT 2016 m. vasario 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-173-438/2016, 2012 m. sausio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS602-84/2012*). Jei atsakovas atsisako priimti administracinį aktą ar atlikti veiksmą, nurodydamas tokio atsisakymo priežastis, šis atsisakymas negali būti vertinamas kaip neveikimas (*žr., pvz., LVAT 2003 m. birželio 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A8-406/2003*).

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAI) nustato kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas – prašymą bei skundą. Prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAI 2 straipsnio 10 dalis). Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAI 2 straipsnio 12 dalis).

VAI 10 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad viešojo administravimo subjektas administracinį sprendimą dėl asmens prašymo ar skundo turi priimti per 20 darbo dienų nuo tokio prašymo ar skundo gavimo dienos. Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą administracinis sprendimas negali būti priimtas, viešojo administravimo subjektas šį terminą gali pratęsti ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Asmeniui apie tokį termino pratęsimą per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos pranešama raštu ir nurodomos pratęsimo priežastys.

VAI 11 straipsnio 1 dalis nustato, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles, t. y. Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės).

Taisyklių 32 punktas numato, kad prašymai ir skundai, išskyrus prašymus ir skundus, į kuriuos Taisyklių 18 punkte nustatyta tvarka galima atsakyti iš karto arba ne vėliau kaip artimiausią darbo dieną, turi būti išnagrinėjami per VAI 10 straipsnio 4 dalyje nurodytus terminus. Pagal Taisyklių 35 punktą

prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją.

Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktuali klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

LVAT yra pažymėjęs, kad asmuo, nepriklausomai nuo dokumento, kuriuo kreipiasi į viešojo administravimo subjektą, pobūdžio (skundas, pareiškimas, prašymas), turi teisę, kad šis kreipimasis būtų išnagrinėtas ir į jį būtų atsakyta teisės aktų nustatyta tvarka (žr., pvz., *LVAT 2018 m. rugsėjo 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-651-624/2018*).

GVDĮ nustato gyvenamosios vietos deklaravimo sąlygas ir tvarką, gyvenamosios vietos deklaravimo duomenų tvarkymą (GVDĮ 1 straipsnio 1 dalis).

GVDĮ 10 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta, kad deklaravimo įstaigos yra deklaravimo duomenis ir (ar) gyvenamosios vietos neturinčių asmenų apskaitą tvarkančios: seniūnija arba savivaldybės vykdomosios institucijos sprendimu seniūnija ir kitas savivaldybės administracijos padalinys – savivaldybėse, kuriose yra įsteigtos seniūnijos, arba kitas savivaldybės administracijos padalinys – savivaldybėse, kuriose seniūnijos neįsteigtos, arba savivaldybių teritorijose, kurios nepriskirtos seniūnijoms, deklaruojant gyvenamąją vietą, išskyrus šios dalies 2 ir 3 punktuose numatytus atvejus, ar tvarkant gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą. To paties straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad asmens, deklaravusio gyvenamąją vietą, prašymu šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta deklaravimo įstaiga išduoda jo deklaruotą gyvenamąją vietą patvirtinančią pažymą.

Pagal GVDĮ 9 straipsnio 1 dalies 1 punktą patalpos ar pastato savininkas (bendraturtis) turi teisę iš deklaravimo įstaigos neatlygintinai gauti informaciją apie jam priklausančioje patalpoje ar pastate gyvenamąją vietą deklaravusius asmenis.

Gyvenamosios vietos deklaravimo taisyklės, patvirtintos VĮ Registrų centro generalinio direktoriaus 2018 m. sausio 15 d. įsakymu Nr. V-24, (toliau – Deklaravimo taisyklės) nustato, be kita ko, gyvenamosios vietos deklaravimo duomenų teikimo, pažymos, patvirtinančios asmens deklaruotą gyvenamąją vietą, išdavimo tvarką.

Deklaravimo taisyklių 86 punkte nurodyta, kad deklaravimo įstaiga gyvenamąją vietą deklaravusio asmens ar jo įgalioto asmens prašymu išduoda nustatytos formos pažymą apie asmens deklaruotą gyvenamąją vietą (Deklaravimo taisyklių 3 priedas, toliau – Pažyma). Jeigu prašymas išduoti Pažymą pateiktas paštu, ji parengiama ir išduodama ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos (88 punktas).

Deklaravimo taisyklių 89 punkte nurodyta, kad patalpos savininkas (bendraturtis) ar jo įgaliotas asmuo turi teisę iš deklaravimo įstaigos gauti informaciją apie jam priklausančioje patalpoje gyvenamąją vietą deklaravusius asmenis. Informacija teikiama žodžiu, atvykus į deklaravimo įstaigą, arba raštu išduodant pažymą apie patalpos savininkui (bendraturčiui) priklausančioje patalpoje gyvenamąją vietą deklaravusius asmenis (Deklaravimo taisyklių 4 priedas, toliau – Pažyma apie deklaravusius asmenis). Jeigu prašymas išduoti Pažymą apie deklaravusius asmenis pateiktas paštu, ji parengiama ir išduodama ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos (91 punktas).

Nagrinėjamu atveju pareiškėja Prašymu kreipėsi į Seniūniją kaip į deklaravimo įstaigą, prašydama išduoti pažymą apie asmenis, kurie 2017 metais buvo deklaruoti kartu su pareiškėja vienu adresu. Iš byloje esančio Rašto turinio matyti, kad Raštu teikiamas atsakymas į pareiškėjos 2026 m. vasario 26 d. (2026 m. vasario 26 d. reg. DVS Nr. 250) prašymą. Atsakovė atsiliepime nurodė, kad Raštu atsakė į pareiškėjos Prašymą, t. y. prašymą, pateiktą 2026 m. vasario 25 d. Įvertinus pareiškėjos Prašymo

turinį ir Raštu pateikto atsakymo turinį, darytina išvada, kad Raštu atsakyta būtent į pareiškėjos Prašymą – Seniūnija pateikė paaiškinimą, dėl kokių priežasčių negali išduoti pareiškėjos prašomos istorinės 2017 metų šeimos sudėties pažymos. Pažymėtina, kad Rašto teisėtumo ir pagrįstumo vertinimas nėra šios administracinės bylos nagrinėjimo dalykas, todėl Komisija Rašto turinio nevertina ir dėl Rašto teisėtumo bei pagrįstumo šiame sprendime nepasisako.

Nustatyta, kad pareiškėja patikslintą skundą Komisijai pateikė 2026 m. balandžio 8 d., po darbo valandų (Komisijoje registruotas 2026 m. balandžio 9 d., reg. Nr. 20R4-337). Remiantis atsakovės pateiktais Seniūnijos dokumentų valdymo sistemos duomenimis, Seniūnija Raštą pareiškėjai išsiuntė 2026 m. balandžio 7 d. Prašyme nurodytu pareiškėjos el. pašto adresu. Taigi, pareiškėjos patikslinto skundo pateikimo metu Raštu jau buvo atsakyta į pareiškėjos Prašymą, todėl šiuo atveju nėra pagrindo konstatuoti atsakovės neveikimo.

Vadovaujantis minėtais Deklaravimo taisyklių 88 ir 91 punktais, Pažyma arba Pažyma apie deklaravusius asmenis išduodama ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos. Nagrinėjamu atveju Seniūnija Raštu atsisakė išduoti pareiškėjai jos prašomą pažymą apie pareiškėjos šeimos sudėtį 2017 metais, todėl Deklaravimo taisyklių 88 ir 91 punktuose nustatytas 3 darbo dienų terminas šiuo atveju netaikomas. Atsakovė, atsisakydama išduoti prašomą pažymą, turėjo pateikti pareiškėjai atsakymą per VAI 10 straipsnio 4 dalyje nurodytą 20 darbo dienų terminą.

Įvertinus Rašte nurodytą jo priėmimo datą, matyti, kad atsakovė keliomis dienomis praleido VAI nustatytą 20 darbo dienų atsakymo pateikimo terminą. Byloje nėra duomenų, kad atsakovė šį terminą būtų pratęsusi VAI 10 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka.

Pagal suformuotą LVAT praktiką procedūriniai terminai sprendimo priėmimui yra skirti užtikrinti, kad administracinis procesas nebūtų pernelyg ilgai užtęsiamas, o viešojo administravimo subjektai įvykdytų jiems pavestą kompetenciją (žr., pvz., *LVAT 2013 m. spalio 8 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A602-1189/2013*). Viešojo administravimo subjektui įstatyme nustatytas terminas administraciniam sprendimui priimti yra instrukcinio pobūdžio, todėl šio termino pasibaigimas nedaro negaliojančiu administracinio sprendimo, priimto pasibaigus šiam terminui, kurio pasibaigimas nepaneigia viešojo administravimo subjekto kompetencijos priimti administracinį sprendimą ar atlikti kitus veiksmus, tai yra tiesiogiai nesukuria neigiamų teisinių pasekmių, tik prailgina administracinį procesą, su sąlyga, jei nesuėjęs senaties terminas šioms procedūroms vykdyti (žr., pvz., *LVAT 2012 m. gegužės 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A520-2327/2012, 2013 m. spalio 8 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-602-1189/2013*).

Nagrinėjamu atveju atsakovė atsakymo pateikimo terminą praleido nežymiai. Be to, bylos medžiaga patvirtina, kad Seniūnija 2023–2026 metų laikotarpiu ne kartą teikė pareiškėjai atsakymus, susijusius su pareiškėjos prašymais išduoti pažymą apie šeimos sudėtį ir deklaruotą gyvenamąją vietą. Seniūnija teikė pareiškėjai atsakymus šiais raštais: 2023 m. rugpjūčio 24 d. raštu Nr. (9.18)S-781, 2024 m. rugsėjo 23 d. raštu Nr. (9.18)S-815, 2024 m. gruodžio 18 d. raštu Nr. (9.18)S-1077, 2025 m. sausio 15 d. raštu Nr. (9.18)S-22, 2025 m. sausio 23 d. raštu Nr. (9.18) S-66, 2025 m. balandžio 17 d. raštu Nr. (9.18)S-427, 2025 m. gegužės 6 d. raštu Nr. (2.8)S-459, 2025 m. spalio 27 d. raštu Nr. (9.18)S-1164, 2025 m. gruodžio 10 d. raštu Nr. (9.18)S-1310, 2025 m. gruodžio 31 d. raštu Nr. (9.18)S-1352, 2026 m. sausio 20 d. raštu Nr. (9.18)S-69. Taigi, nors atsakovės Raštas buvo priimtas pavėluotai, atsižvelgiant į šiuo aspektu suformuotą teismų praktiką, tai nėra esminis procedūrinis pažeidimas, kuris būtų lėmęs pareiškėjos teisių pažeidimą ir kuris galėtų būti pagrindu atsakovės veiksmą (Rašto priėmimą) vertinti kaip neatliktą.

Pagal suformuotą LVAT praktiką išvada, kad skundžiamas aktas ar veiksmas (neveikimas) nesukelia asmeniui teisinių pasekmių, yra pagrindas teismo sprendimu atmesti skundą – materialiojo teisinio pobūdžio aplinkybės, susijusios su pareiškėjo teise į reikalavimo patenkinimą, turi būti analizuojamos bylos nagrinėjimo iš esmės metu. Jei bylos nagrinėjimo metu nustatoma, kad besikreipęs teisminės gynybos asmuo neturėjo materialiosios reikalavimo teisės arba tokia teisė išnyko, ši aplinkybė yra reikšminga teismui priimant byloje atitinkamą procesinį sprendimą dėl bylos baigties (žr., pvz., *LVAT*

2011 m. rugsėjo 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS146-321/2011; 2020 m. balandžio 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-303-556/2020; 2022 m. kovo 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-128-624/2022). Konstatavus, kad asmens teisės skundžiamu administraciniu aktu ar veiksmu (neveikimu) nebuvo pažeistos, turi būti priimamas administracinio teismo sprendimas, kuriuo asmens skundas atmetamas (žr., pvz., LVAT 2009 m. rugpjūčio 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS442-505/2009).

Atsižvelgiant į tai, kad patikslinto skundo Komisijai pateikimo metu (2026 m. balandžio 8 d.) atsakovė Raštu jau buvo pateikusi atsakymą į pareiškėjos Prašymą, darytina išvada, kad pareiškėja patikslinto skundo pateikimo metu neturėjo materialinio teisinio suinteresuotumo (materialiosios reikalavimo teisės) ginčyti atsakovės neveikimą. Be to, pažymėtina, kad pareiškėjos patikslintame skunde formuluojamas reikalavimas (dėl atsakovės įpareigojimo išnagrinėti pareiškėjos Prašymą ir pateikti pareiškėjai atsakymą) atsakovės faktiškai yra įvykdytas, todėl ginčo dalykas šioje byloje išnyko. Nagrinėjamu atveju, įvykdžius pareiškėjos skundo reikalavimą, išnyko ginčo dalykas ir šio reikalavimo išnagrinėjimas bei Komisijos sprendimas negali pakeisti tarp šalių susiklosčiusio materialinio teisinio santykio.

Išnykus ginčo dalykui (atsakovės neveikimas neišnagrinėjant Prašymą ir nepateikiant pareiškėjai atsakymo), nebėra teisinio ir faktinio pagrindo ginti pareiškėjos pažeistų teisių įpareigojant atsakovę išnagrinėti pareiškėjos Prašymą ir pareiškėjai pateikti atsakymą, kuris pareiškėjai jau faktiškai yra pateiktas. Komisijai nenustačius pareiškėjos teisių pažeidimo skundžiamu atsakovės neveikimu, vadovaujantis LVAT praktika, pareiškėjos patikslintas skundas atmetinas kaip nepagrįstas visa apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos (duomenys neskelbtini) patikslintą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos nariai

Remigijus Kalašnykas

Karine Zavgorodnaja